

РЕШЕНИЕ

№ 25780

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5301** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационна жалба от 31.03.2026г., подадена от Кмета на Столична община район „Овча купел“, чрез процесуален представител, срещу Решение №778/04.03.2026г. на СРС, НО, 15-ти състав по анд №14110/2025г. по описа на СРС.

С оспорваното решение е отменено наказателно постановление /НП/ №РОК25-РД11-6/25.07.2025г., издадено от Кмета на СО-район „Овча купел“, с което на С. М. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение на чл.190 ал.6 вр. чл.190 ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Касаторът твърди, че АУАН е съставен в присъствие на двама свидетели, като на основание чл.18а ал.8 и ал.10 вр. чл.26 ал.2 АПК С. М. М. е уведомен за административнонаказателното производство, като впоследствие е отказал да подпише издадения АУАН и отказът е удостоверен с подписа на един свидетел. Твърди, че решението на СРС не отговаря на изискванията на чл.172а ал.1 т.2 АПК –липса на мотиви, в които се посочват

становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Твърди, че издадено НП е правилно е законосъобразно. Иска се отмяна на решението на СРС, а при условията на евентуалност се прави искане решението на СРС да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав за разглеждане.

В съдебно заседание – касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба на основанията, посочени в нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – С. М. М., излага подробно становище по съществуващото на спора в депозиран по делото писмен отговор на 07.05.2026г. Акцентира, че в процесния случай жалбоподателят изобщо не е бил поканен за явяване с цел съставяне на АУАН съгласно чл.40 ал.2 ЗАНН и посоченото обстоятелство представлява съществено процесуално нарушение, поради което моли съдът да остави касационната жалба без уважение и претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, като представя списък на разноските и договор за правна защита и съдействие, Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следната фактическа обстановка:

На 30.04.2025 г. била извършена проверка от служители при СО – Район „Овча купел“ на адрес, находящ се в [населено място], ул. „Т.' №3, във връзка с изпълнение на Заповед № РОК17 – РД09 – 43/30.01.2017г. на Кмета на СО Район „Овча купел“ за обслужване достъп от север до УПИ XV – 9504, кв.212, м. „кв. Овча купел – стар кв. 12А и част от кв. 23“ по плана на [населено място] с административен адрес ул. „Т.' №3 и осигуряване на автомобилен и пешеходен достъп по „временен път“ съгласно заповедта.

В хода на проверката било установено, че не бил осигурен автомобилен и пешеходен достъп по „временен път“ съгласно Заповед № РОК17 – РД09 43/ 30.01.2017 г. на Кмета на СО – Район „Овча купел“ за обслужване достъп от север до УПИ XV – 9504, кв. 212, м. „кв. Овча купел – стар кв. 12А и част от кв. 23“ по плана на [населено място] с административен адрес ул. ул. „Т.' №3, като площта 22 кв.м. била трасирана и определена съгласно Заповед № РОК21 РД09 – 145/11.05.2021 г. на Кмета на СО – Район „Овча купел“ от 4 – членна комисия.

За констатираното нарушение А. П. К., на длъжност „младши експерт“ в Отдел „УТКРКС“ при СО – Район „Овча купел“, в деня на извършената проверка и в отсъствие на жалбоподателя, съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 48/30.04.2025 г. на жалбоподателя С. М. М. за извършено нарушение на чл. чл. 190, ал. 6, вр. чл. 190, ал. 1 от Закон за устройство на територията (ЗУТ).

Съставеният АУАН е бил връчен на С. М. М. при отказ на 21.07.2025 г., удостоверено с подпис на един свидетел.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № РОК25 – РД11 – 6/25.07.2025 г., издадено от кмет на СО – Район „Овча купел“, с което на жалбоподателя С. М. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/

лева за нарушение на чл. 190, ал. 6, вр. чл. 190, ал. 1 от Закон за устройство на територията (ЗУТ) Гореизложената фактическа обстановка е установена в производството пред СРС въз основа на показанията на свидетеля А. П. К., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени към материалите по делото.

Съставът на СРС е приел, че актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни държавни органи, в рамките на предоставените им правомощия, като са спазени изискванията за материална и местна компетентност съгласно приложените по делото Заповеди. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени в изискуемата от закона писмена форма и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН .

За да отмени оспореното НП съставът на СРС приел, че са допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на наказателното постановление, доколкото в процесния случай не са налице предпоставките за съставянето на АУАН при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Правилен е изводът на въззивния съд за незаконосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на С. М. М.. Правилно съдът е приел, че е налице съществено процесуално нарушение, поради това, че АУАН е съставен на 30.04.2025 г. в деня на извършената проверка и в отсъствие на С. М., без да са налице предпоставките по чл.40 ал.2 ЗАНН. Правилни са изводите на съда, че процедиране по гореописания начин от страна на актосъставителя е възможно, допустимо и законосъобразно в хипотезата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да бъде открит, или е бил поканен за съставяне на акта, но не се е явил. Съгласно общото законово правило на чл. 40, ал. 1 ЗАНН, актосъставителят, след формирането на извод за извършено административно нарушение от страна на конкретно лице, е длъжен да го покани за съставяне на АУАН. Само при наличието на надлежно връчена покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на АУАН в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2, пр. 2 ЗАНН. Правилно съдът е установил, че в процесния случай обаче С. М. изобщо не е бил поканен за явяване с цел съставяне на АУАН /видно от показанията на свидетеля -актосъставител А. П. К. –протокол от 05.12.2025г. по анхд №14110/2025г. на СРС и от липсата на съответни данни в административнонаказателната преписка/. Същевременно липсват данни да е била налице и хипотезата на чл. 40, ал. 2, пр. 1 ЗАНН – нарушителят да не може да бъде открит, доколкото адресът на същия е бил известен на актосъставителя. Въпреки това опит за уведомяването му изобщо не е бил направен, при което неясно остава защо актосъставителят е приел, че е налице хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

В тази връзка настоящият съдебен състав отбелязва, че действително в протокола от съдебно заседание на 05.12.2025г., разпитана като свидетел А. К., е заявила „Практиката ни е да съставим АУАН, след което да пратим покана за връчване и подписване на АУАН. Не сме канили жалбоподателя за съставяне на АУАН предварително“. Тези гласни доказателства са подкрепени и от писмени доказателства по делото-видно от приложената по делото покана до С. М. с №РОК25 —ГР94-436/09.05.2025г., същият е поканен да се яви в 7-дневен срок за получаване и подписване на издадения АУАН. По делото, обаче, липсва покана за съставяне на акта, въпреки, че адресът на С. М. е бил известен. Във всички случаи, нормата на чл.40 ал.2 ЗАНН изисква присъствие на нарушителя при съставянето на АУАН, а по делото няма спор, че към момента на издаването на

АУАН С. М. не е присъствал. Правилни са изводите на съда в оспорваното решение, че като не е изпратил покана до нарушителя да се яви за съставяне на АУАН, а е пристъпил направо към съставянето му, актосъставителят го е лишил от право на защита в този етап от производството.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН Столична община следва да бъде осъден да заплати на С. М. М. разноски за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 300.00 евро /триста евро/, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, заплатени в брой по договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие, приложен на л.35 /гръб/ по делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №778/04.03.2026г. на СРС, НО, 15-ти състав по анд №14110/2025г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. М. М. сумата от 300.00 евро /триста евро/, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: